

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: בוריס (ברקו)	שם משפחה: גלר

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית GELLER		שם משפחה איתו נולדתי:
שנת לידה: 1934	מין: זכר	שם פרטי איתו נולדתי:
ארץ לידה: מולדובה (בסרביה)		עיר לידה: ליפקני
שם פרטי ושם נעורים של האם: לאה (לייקה) גיטלמן		שם פרטי ושם משפחה של האב: גלר שלומה
ארץ המגורים: מולדובה	בלועזית LIPKANI	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ליפקני
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) עיר בריצאני (מולדובה)		
בלועזית LUCHINEC		במידה והיית בגטו, ציין את שמוגטו לוצ'ניץ
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור: מרץ 1944	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: גטו לוצ'ניץ	
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור ליפקני		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באניה, ציין את שמה	שנת עליה:	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי
		1988

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נולדתי בעיר ליפקני שבמולדובה, במשפחה שומרת מסורת וחגים יהודים. אבי עבד בלול תרנגולים. אמי הייתה עקרת בית כיוון שהיינו 5 אחים. היה לנו גם משק בית שכלל בתוכו זוג סוסים שאבי לפעמים היה נעזר בהם על מנת לעביר כל מיני דברים ולהרוויח כסף. אמי ידע טוב עיברית ואף הייתה במקצועה מורה לעיברית, בנוסף היא ידעה גם רומנית, אידיש, גרמנית וכמובן רוסית.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

ב 22 ביוני 1941 ב 4 לפנות בוקר החלו כוחות הרומנים הפצצה על ליפקני, ההפצצה גרמה להרבה מאוד שריפות וקורבנות. משפחתי עברה לעיר בריצ'אני (מולדובה) לקרובי משפחה. בתחילת יולי 1941 רומנים כבשו את מולדובה וממש לאחר מכן הודיעו שכל היהודים חייבים להתאסף במרכז העיר על מנת להעיברם למקום אחר, ולא נאמר לנו על איזה מקום מדובר. במרכז העיר התאספו כ 5000 יהודים עם תיקים בידיהם. כשיצאנו מהעיר הרומנים אמרו שאם יש מישהו שקשה לו ללכת ברגל שיעברו לסוף השיירה כי הם הולכים לעלות על העגלות. כאשר החלק העיקרי של השיירה התרחק, הרומנים לקחו את "הזנב" של השיירה לתוך החורשה ואנחנו שמענו ריאות.... במשך כל יולי-ספטמבר הלכנו מעיר לעיר ללא אוכל, מים ותנאים כלשהם מלווים על ידי הרומנים. המסלול שלנו כלל בתוכו ערים: בריצ'אני-ידינצי-סוקיריאני-אתאקי-מוגילוב פודולסק-יאמפטול-קופיגורוד-גטו לוצ'ינץ. בזמן שהלכנו בשיירה אמי הייתה לפעמים בורחת והולכת לכפרים סמוכים ומקבצת נדבות וכך מביאה לנו לאכול משהו קטן. מסביב גטו לוצ'ינץ היו גדר מוטי תיל וליהודים היה אסור לעבור אחרת יורים בך. החורף בגטו בשנים 1941-1942 היה מאוד קשה, היה מאוד מאוד קר, כפור... בחדר בעל 16 מטר מרובע הצטופפו קרוב ל- 20 אנשים, הרוב היו חולים במחלת הטיפוס, רק אבי היה בין הבריאים. הורי היו היה בורחים מוקדם בבוקר לכפרים סמוכים ועובדים שם בעבודות פיזיות ובתמורה היו מקבלים אוכל לעצמם ולנו סיר של תפוחי אדמה או סלק סוכר. הם היו חוזרים מאורח בלילה על מנת שלא יוכלו לתפוס אותם. ב 3 שנים שהיינו לגטו לא אכלנו אפילו פעם אחת לחם או בשר, תפוחי אדמה היה האוכל העיקרי שלנו, אף פעם לא יכולנו לאכול כך שנרגיש שבעים כי היינו הרבה וכולם היו רעבים ורצו לאכול. כך שרדנו על מרץ 1944 כאשר כוחות של צבא האדום נכנסו לגטו ושחררו אותנו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אחרי השחרור חזרנו לליפקני, לסבי היה שם בית שדרש שיפוץ. שיפצנו אותו והתחלנו לחיות שם. אבי נסע לעיר צ'רנובצי לעבוד במכרות ומידי פעם היה חוזר הביתה. ב 1948 גם אנחנו הצטרפו אליו. בגיל 11 הלכתי לכיתה א' ולמדתי עד כיתה ז'. בשנת 1950 הלכתי לעבוד בתור עוזר של רואה-חשבון, ולאחר מכן התחלתי לעבוד בתור רואה חשבון. בשנת 1954 התגייסתי לצבא לצנחנים, צנחתי 25 פעמים. בתום השירות המשכתי לעבוד כרואה חשבון, ופגשתי את אישתי לעתיד ונולדה לנו בת. בהמשך אמי נפטרה ואבי עם אחים שלי בשנת 1973 החליטו לעלות לישראל. בשנת 1989 קרה אסון בצ'רנובצי ואנשי צבא בטעות שפכו הרבה חומר רעיל ולהישאר בעיר היה מסוכן לכן החלטנו גם אני ואישתי, בתי עם בעלה ובנה לעלות לישראל.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

נא ספרי על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בהתחלה עלינו לקריית ביאליק לאחי. לאחר מכן קנינו בצור שלום דירה, בתי ומשפחה קיבלו דירה. בהמשך החלטנו למכור את הדירה שלנו ולקנות בית בכרמיאל עם בתי ומשפחה. בארץ התפרנסתי מעבודה בתור שומר במשך 9 שנים. ולאחר מכן יצאתי לפנסיה. היום יש לנו שני נכדים ואנחנו כולנו גרים ביחד.

ראיון: מאיה איבנצקי

כרמיאל, מרץ 2013